

САДРЖАЈ

1.УВОД.....	3
2.САРАДЊА ПОРОДИЦЕ И ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.....	4
2.1ТИПОВИ РОДИТЕЉА.....	5
2.2ОБЛИЦИ САРАДЊЕ ПОРОДИЦЕ И ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.....	8
2.3ПРИНЦИПИ У САРАДЊИ СА РОДИТЕЉИМА.....	10
2.4МЕТОДЕ У САРАДЊИ СА РОДИТЕЉИМА.....	12
3.ЗАЈЕДНИЧКО ЖИВЉЕЊЕ ДЕЦЕ,РОДИТЕЉА И ВАСПИТАЧА.....	13
4.АНГАЖОВАНЈЕ РОДИТЕЉА НА ЗАДАЦИМА УСТАНОВЕ.....	15
5.ЗАКЉУЧАК.....	18
6.ЛИТЕРАТУРА.....	19

1.УВОД

Проводити читав дан са дететом, готово је незамисливо у данашњици. Савремени услови живота, брз темпо и презапосленост, често не остављају родитељима довољно слободног времена за квалитетан рад са децом и то у периоду када је детету брига одраслих најпотребнија. Ови и други разлози условили су све већу потребу породица за вртићима и предшколским установама. Вртић, у ствари, представља вид друштвене бриге и помоћи породици, у коме су стручна лица обучена за васпитање и образовње деце и њихов правилан психо-физички развој. И породица и предшколска установа, у намери да утичу на дететово понашање и усмере ток његовог развоја, примењују одговарајуће васпитне мере. Просечан родитељ, који има скромна педагошка знања, најчешће васпитне мере примењује спонтано, без претераног знања и тумачења својих метода. С друге стране, васпитач у свом поступању смишљено усмерава развој детета, поштујући пре свега одређене норме и правила сходно узрасту и карактеру детета. Дете учи и упија поступке људи из своје околине, са којима проводи највише времена. Зато су примери понашања у родитељском дому и вртићу моћно средство утицаја на дечји развој. Ако су родитељи и васпитачи нежни-дете ће научити да буде нежно у односу на друге људе; ако родитељи и васпитачи показују смисао за хумор-дете ће научити да се смеје и да проналази духовиту страну живота; ако су родитељи и васпитачи сигурни-дете ће научити да буде сигурно и да верује; ако родитељи и васпитачи воле живот и људе-и дете ће волети свет око себе, јер љубав рађа љубав. Дакле, учење по моделу на основу кога се усвајају одређени облици понашања, углавном се одвија аутоматски и готово независно од свести. На овај начин усвајају се и негативни и позитивни облици понашања, а шта ће и колико дете усвојити зависи од степена емоционалне везаности и за родитеље и за васпитаче, па и од самог карактера детета. Заједничким деловањем и удруженим снагама, родитељи и васпитачи у највећој мери утичу на правилан раст и развој своје деце. Велика повезаност породичног и друштвеног живота и њихов неминовни утицај на васпитање деце, управо захтевају да се многи елементи који карактеришу породичне односе унесе у васпитно-образовни рад са децом у предшколској установи и обрнуто.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com